

DE DUOB. REIS, STIP. ET PROMIT. 219
guli vel dederint, vel acceperint. l. eandem. 9. pr.
ff. de duob. reis. l. si non singuli. §. C. si cert. pet.

CCXC.

Quis effectus sit obligationis correalis de jure cum antiquo, tum novo?

DE jure antiquo, effectus præcipuus obligationis correorum debendi hic erat, ut ex iis vel unus eligi, & in solidum conveniri posset: §. ex hujusmodi. 1. Inst. de duob. reis. l. in duobus. 3. §. ubi duo. 1. ff. eod. nec communis creditor actionem suam dividere cogeretur, sed tantum si vellet, eam divideret. Id, quod facere potuit, cum à singulis correis, ut principalibus, partes petendo: d. l. 3. §. 1. & l. reos. 11. pr. de duob. reis. l. si ex toto. 8. §. si ita. 1. ff. de leg. 1. l. inter. eos. §. 1. §. duo rei. 2. ff. de fidejuss. tum etiam correos pro vice mutuâ fidejussoribus accipiendo, eundemque & ut principalem reum, & ut eum, qui pro altero fidejussor extiterit, in partes conveniendo. d. l. 11. pr. de duob. reis. Jure verò novo, Justinianus unius eligendi potestatem sustulit & constituit, ut, quatenus omnes correi idonei & præsentés sunt, unusquisque secundum partem virilem exigeretur, quasi re ipsâ & in effectum, nec in quid amplius obligatus: sin autem eorum aliqui absentes, vel sive in totum sive pro parte in idonei essent, tunc præsentés & idonei, reliquorum defectum supplerent. Nov. 99. c. 1. pr. Eo addito, ut facilioris expeditionis, & cujusque facultatum examinandarum & obstringendarum causâ, omnes, qui præsentés sunt,

Sunt,